

ARTIK SESSİZ KALMAYALIM

Dr. İbrahim AGARA*

Ahıska Türklerinin içinde bulunduğu durum, uzun zamandan beri kalbimizi ve vicdanımızı kanatmaktadır. Zira dert çok, derman yok! Öyle görünüyor ki bu dertleri çözmeye çalışan da yok!

Bizim gözlemlerimize göre biz Ahıskalılar toplum olarak sorunlarımız karşısında, susmayı, sessiz kalmayı tercih ediyoruz. Türkiye'ye gelip ikamet izni yahut vatandaşlık hakkı almış olanlara bakalım. Yürürlükteki kanunların verdiği hak ve hukukumuzdan haberimiz yok! Bu hakları bilsek de nedense talep etmiyoruz.

Dünyada benzeri olmayan haksızlıklara, sürgünlere ve soykırımlara maruz kalmışız. Bu arada malımız mülkümüz yağmalanmış. Yakınlarımızı ve sevdiklerimizi kaybetmişiz. Bu acı

geçmişe rağmen sesimizi duyuramamışız. Bazılarımız bilmeyerek susmuşuz, bazılarımızı da içimizdeki birileri susturmuş!

TBMM'nin kabul ettiği 3835 Sayılı Kanun'a göre ne gibi haklarımız var? Bu kanuna rağmen anavatan Türkiye'ye iskânsız göç etmiş ailelere çalışma izni verilmiyor. Vatandaşlık haklarını elde etmek için 5 yıl çalışmadan beklemek durumundayız. Vatandaş olan ailelerin sosyal hakları tanınmıyor. Diploma denkliğinde problemler var. Hangi birini söyleyelim, saymakla bitmez. Ama asıl önemlisi bu sıkıntılara katlanıyoruz fakat başımızı kaldırıp sesimizi kimseye duyuramıyoruz. Hayret edilecek bir hâl!

İnsan gibi yaşamak için hak aramak ve ses çıkarmak ayıp değil, günah değil! Bu konuları

* İzmir Ahıska Türkleri Derneği Başkanı.

siyasî parti yetkililerine iletelim, ilgili mercilere müracaat edelim, takip edelim. Kanunî yolları yoklayalım. Bunlar tabîî hakkımız değil mi?

Her sene 14-15 Kasım'da Türkiye'de ve yurt dışında Ahıska'dan sürgünün anma programları düzenlenmektedir. 68 senedir bizi oyalayan Gürcistan Devleti elçiliklerinin önüne siyah çelenk koymak veya basın açıklamaları yapmak gerekmiyor mu?

1944 yılı öncesi Asihka Türkleri Ahıska'da Gürcü ve Ermeni çeteleri tarafından birkaç kez kendi topraklarından sürülmüş, işkence ve zulme uğramışlardır. Biz bunları dedelerimizden ve babalarımızdan çok dinledik. Ne acıdır ki onlar da 'daha da kötü olmasın' diye hep sessiz kalmışlar!

1944 Ahıska sürgünü sonrası eski Sovyet topraklarında açlıktan, hastalıktan on binlerce insanımızı kaybettik. Yapılan bu haksız sürgünü içimize attık, sessiz kaldık.

1956 yılından sonra Ahıska topraklarına geri dönüş için kurulan komiteler KGB tarafından yönlendirildi. Bu komitelere tâbi olmayanlar, başta önderimiz Enver Odabaşı ve arkadaşları cezaevlerine atıldı veya Sibirya'ya sürüldü. Yapılan bu haksızlıklara da sessiz kaldık.

Sürgüne gönderilen topluluklar Stalin'in ölümünden sonra kendi topraklarına döndü fakat biz bunu başaramadık. KGB Gürcü ve Ermeni milliyetçileri tarafından bu göç engellendi. Bu davaya başkanlık yapan, sürgünde hayatını kaybeden Yusuf Serveroğlu'na Gürcistan'a girme yasağı getirildi. Süleyman Barbakadze kanser hastası olmasına rağmen Tiflis'te cezaevine atıldı. Bu davanın devamcısı İsmail Molidze yakın geçmişte belirsiz kişiler tarafından Tiflis'te saldırıya uğradı. Bütün bu hadiseler karşısında sessiz kaldık; Gürcistan'ın bu yıldırma politikasına veya Ahıska'dan vazgeçirme çabasına dur diyemedik.

Bazen de içimizden Ahıskalıyım diye geçiren ama milletine yararından çok zararı olan sivil toplum kuruluşlarının başkanları Ahıska topraklarına göç etmek isteyen veya çaba gösteren ailelerin göçünü engellediler. Onlar her çeşit göçe karşıdılar. Biz bu haksızlıklara bile bile, göre göre sessiz kalıyoruz.

Bugün anavatanımız Türkiye'ye göç etmiş ailelerin hayati önem taşıyan sorunları var. İkamet, çalışma izni, vatandaşlık, emeklilik hakları, diploma denklikleri ve diğer sorunlarla karşı karşıyayız. TBMM'nin 1992'de çıkardığı 3835 sayılı Ahıska Türklerinin Türkiye'ye Göç ve İskânına Dair Kanun'u işletmeyenler, dertlerimizi kökten değil pansumanla geçiştirmeye çalışıyorlar. Yaşanan zorluklara toplum olarak sessiz ve seyirci kalmaktayız

Yazarımız Yunus Zeyrek, Ermenilerin Türklere yaptığı zulmü, işkence ve haksızlıkları **Bu Dosyayı Kaldırıyorum** adlı kitabında bilimsel bir metotla anlatmış. Buna tahammül edemeyen birtakım medya ile BDP ve CHP'li bazı milletvekilleri bu kitabı TBMM gündemine getirerek yazarımızı yargısız infaza yeltenmişlerdir. Toplum olarak buna da sessiz kaldık. Bu konuda sadece İzmir Derneği olarak biz, yazarımızı desteklemek amacıyla bir basın açıklaması yaptık. Ne yazık ki içimizde Ahıskalı diye geçinen şahıslar, derneğimiz yönetim kurulunu suçladı. Peki, bu şahıslar bizim yüz karamız değil mi?

Bursa'da bir hemşehrimiz, 'haklarımızı elde etmek için açlık grevine gidelim' çağrısı yaptı. Ona da 'Şov yapıyor!' dediler. Hâlbuki kendileri birtakım oyalamayla davamızı unutturmak ve sorunları görmemezlikten gelmek gibi çabalar içine girmişlerdir.

Türkiye'ye göç etmiş olan 50 bine yakın insanımızın anayasamızdan doğan vatandaşlık, emeklilik ve diğer insanî hakları talep etme zamanı gelmiştir. Bu sorunların tümüyle çözülmemesi için çaba gösteren, bazı siyasîler tarafından kullanılan veya siyasî çıkarlar içinde olan içimizdeki çürük elmalardan da kurtulmamız gerekiyor.

Bütün bu sıkıntılardan kurtulmanın yolu şudur: Önce içimizdeki çürükleri iyi teşhis etmeli ve en azından onların peşinden gitmemeliyiz. Sonra da aklı kesen, fikri olan hemşehrilerimiz bir araya gelerek problemlerimizin bir an evvel çözümünü için harekete geçmelidir. Hep birlikte sesimizi çıkarmalıyız ve ısrarlı bir şekilde haklarımızın tanınmasını talep etmeliyiz.